

بررسی ضرورت رویکرد اقتصاد کلان بر اساس اندیشه مبنایی شهید صدر

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۶/۲۴

٥ *علييرضا لشکری —
**حسین بحرینی یزدی

حکیمہ

اقتصاد خرد و کلان در اصل این مبنای مشترکی است که بازار، زمینه مناسبی برای تحقق کارایی، حداکثر تولید و پالایش حداکثر رفاه اقتصادی است. اقتصاد خرد، این مهم را با فروض رقابت آزاد در پیگیری منافع فردی و هماهنگی حداکثری این نوع شخصی با نفع جمعی به کمک دست نامرئی یا هماهنگ شدن توسط مداخلات حداقلی دولت دنبال می‌کند؛ از این رو نگرش کلان در اقتصاد خرد، کاملاً تجمعی است. کنیز با انکار فروض فوق، اقتصاد کلان غیر تجمعی را به عنوان نظریه اقتصادی مورد توجه فرد و دولت، پیشنهاد داد. شهید صدر^۱ با ارائه مذهب اقتصادی اسلام، بازار را در چارچوب خاصی به رسمیت می‌شناسد؛ ولی با فروضی غیر از اقتصاد خرد نئوکلاسیکی و در عین حال پایه تفکر اقتصاد کلان را نیز استوار می‌سازد؛ البته نه با فرض تحلیل عدم کارایی بازار کنیز بلکه با فرض تحقق توازن اجتماعی از طریق حداکثرسازی نفع جمعی دنیوی در مقابل حداکثرسازی نفع فردی اخروی. با این دید، اقتصاد اسلامی حتماً به رویکرد اقتصاد کلان نیاز دارد. این مقاله به روش توصیفی- تحلیلی و با مراجعة به استناد به گوشه‌ای از مبنای و ماهیت اقتصاد کلان متعارف و اسلامی و لزوم رویکرد کلان اسلامی بر اساس دیدگاه شهید صدر^۲ می‌پردازد.

وازگان کلیدی: هماهنگی میان منافع فردی و جمعی، شهید صدر رهبر، اقتصاد کلان، اقتصاد اسلامی.

.P51, B12, B15, B22, B40 :JEL طبقه‌بندی

فصلنامه علمی اقتصاد اسلامی / مقاله علمی پژوهشی / سال پیست و سوم / شماره ۹۲ / زمستان ۱۴۰۰

Email: arezalashkari@gmail.com.

* استادیار بـه هشگاه حوزه و دانشگاه (نه سنده مسئول).

Email: hsnbahraini@iran.ir.

دکتری اقتصاد اسلامی

مقدمه

بخش اقتصاد بازار به معنای مبادله آزادانه و خصوصی مردم در نظام اقتصادی که غالباً به گسترش مالکیت خصوصی منجر می‌شود در انواع نظام‌های اقتصادی به صورت کم و زیاد مورد توجه قرار دارد. البته مذهب اقتصادی مارکسیسم بر رد مبادله خصوصی اصرار داشت. برخی همانند مذهب لیبرال سرمایه‌داری به صورت حداکثری به این آزادی مبادله و تبعات آن یعنی مالکیت خصوصی حداکثری توجه می‌کنند و برخی مانند مذهب اقتصادی اسلام مبادله خصوصی را در قلمرو محدودتر نسبت به لیبرالیسم می‌پذیرد؛ از این‌رو سهم رفتار و کنش‌های افراد در اقتصاد مهم است. در لیبرالیسم با دامنه آزادی گسترده‌تر، تحلیل اقتصادی با دو شاخه علمی خرد و کلان صورت می‌گیرد. یکی از مباحث مهم برای تفکیک اقتصاد به خرد و کلان، نیاز به مبانی خردی است. ریشه این مبنا در این است که آیا رعایت آزادی و به‌تبع آن منافع خصوصی به هر معنایی و از هر طریقی، می‌تواند به نفع جمعی بینجامد و همکاری و هماهنگی اجتماعی از قبیل افزایش سرمایه‌گذاری، رشد، توسعه، رفاه اجتماعی، عدالت اقتصادی و رفع زمینه فقر را به همراه داشته باشد تا خود مشوق برای توسعه آزادی‌ها باشد؟ (Dow, 1998, p.85) چگونه قوام اجتماعی، تعاون، همکاری و هماهنگی رخ می‌دهد و افراد از کنار یکدیگر بودن، سود می‌برند؟ نتیجه بحث از مبانی خردی در تحلیل تعادل و عدم تعادل، ورود بحث انتظارات، سیاستگذاری و موارد دیگر بسیار اهمیت دارد.

کلاسیک‌ها و نئوکلاسیک‌ها غالباً دارای این دیدگاه بودند که رفتار و کنش‌های افراد در حیطه اقتصادی دارای منطق و عقلانیت است و برونداد کلی این رفتارها با آنها هماهنگ است؛ به این معنا که اگر عقلاً به پس‌انداز مشغول باشند حتماً به کمک دست نامرئی، سرمایه‌های جدید (سرمایه‌گذاری) افزایش می‌یابد و در نتیجه سرمایه کل رشد می‌کند و سپس تولید کل فزونی می‌یابد. پس در میان پیامدهای خصوصی ناشی از گسترش مبادله خصوصی به انگیزه گسترش مالکیت و نفع شخصی با منافع جمعی یعنی رشد اقتصادی و کنترل تورم و رکود، هماهنگی به وجود می‌آید. پیامد هماهنگی قهری، ترویج اراده آزاد و تفکر «بگذار بشود» است (آنیکین، ۱۳۵۸، صص ۲۵۳ و ۲۵۶). ماندویل، مالتوس، جان مینارد کینز و طیف گستره‌ای از سوسيالیست‌ها این همکاری، هماهنگی و تعاون (تعابیر مختلف در مبانی مختلف) را به انحصار گوناگون انکار کرده‌اند. نتیجه اثبات عدم همکاری، نیاز به عاملی

بیرون از بازار و اراده‌های آزاد مردم است (مثلاً دولت با ابزارهای پولی - مالیاتی یا نهادهای قدرتمند) تا با درجات مختلف از اعمال نفوذ در اقتصاد، هماهنگی را به ارمغان آورد (برای مطالعه بیشتر ر.ک به: Dow, 1998, pp.85, 91, 106).

نکته مهم این است که مسئله تضاد میان نفع شخصی و جمعی در اقتصاد بازار لیبرال به رسمیت شناخته شده است و بعد دو رویکرد فوق برای حل این تضاد ارائه شده است.

- ۷ پس از گذر از این مبانی، دو نظریه اقتصاد خرد به معنای تحلیل اقتصادی رفتار یا کنش فردی و سپس تجمعی آن برای درک بروندادهای کلی هماهنگ و نظریه اقتصاد کلان به معنای مطالعه اقتصاد در سطح کلی به دلیل ناهماهنگی حداکثری یا جزئی میان بروندادهای کلی و خردی به وجود آمد (راینسون، ۱۳۵۸، ص ۱۰۵) و بدین ترتیب و از این جهت، مکتب‌های مختلف اقتصاد کلان متولد شدند.

در اندیشه اقتصاد اسلامی از سوی بسیاری از اندیشمندان، به این مطلب توجه کافی نشده است. در این بین شهید صادر^{للهم} با دو ادعا به مبنای هماهنگی یا ناهماهنگی میان رفتارهای خردی و بروندادهای جمعی در جامعه اسلامی توجه کرده‌اند؛ اولاً ریشه ناهماهنگی مطرح شده در اقتصاد لیبرال، در اقتصاد اسلامی وجود ندارد؛ ثانیاً، در اقتصاد اسلامی هماهنگی ناشی از تطابق و لحاظ منافع جمعی در انگیزه رفتارهای فردی نقش بسیار مهمی دارد؛ از این‌رو هماهنگی ایجادشده در جامعه اسلامی قوی‌تر است* (الصدر، ۱۴۲۴ق، ص ۳۵۵).

شهید صادر^{للهم} دیگر بحث را ادامه نداده‌اند و وارد مباحث روش و پس از آن، علم نشده‌اند؛ اما می‌توان از مطالب فوق برداشتی قوی داشت که فارغ از بحث از نیاز به اقتصاد خرد و روش تحلیل آن در اقتصاد اسلامی، قطعاً برای تحلیل رفتار و کنش‌های اقتصادی در جامعه اسلامی، افراد و نه فقط دولت از رویکرد کلان بهره می‌برند. در این تحقیق سعی شده است از تعبیر به علم اقتصاد کلان اسلامی یا دانش اقتصاد کلان اسلامی اجتناب شود؛ زیرا فعلاً بحث از پیامدهای توجه به یک مبنای البته مهم است و هنوز تا رسیدن به علم اقتصاد فاصله وجود دارد؛ بنابراین در همه این مقاله از واژه «رویکرد کلان» برای ادبیات اسلامی

*. شهید صادر^{للهم} قائل است هر انگیزه دیگری به فروپاشی اجتماعی منجر می‌شود (الصدر، ۱۴۲۱ق، ص ۱۲۹).

استفاده می‌شود.* بحث از روش تدوین این رویکرد در زمینه اسلامی و تفاوت‌های آن با اقتصاد کلان متعارف مطالعه دیگری را می‌طلبد.

این مقاله در صدد اثبات و لزوم رویکرد کلان اسلامی بر اساس مبنای شهید صدرالله است.

برای این منظور از استناد کتابخانه‌ای به روش توصیفی - تحلیلی بهره برده می‌شود.

روش و جهت بحث در این تحقیق

این مقاله در دو بخش تدوین شده است: نخست، از مبنای همانگی میان رفتارهای فردی و برونداد اجتماعی و تأثیر آن در اتخاذ مبانی خردی در اقتصاد کلان متعارف بحث می‌کند و دوم، نظر شهید صدرالله در مورد مبنای مذکور طرح می‌شود.

در قسمت اول منابع بسیار و ادبیات گسترده‌ای از فلسفه علم اقتصاد و روش‌شناسی و ارائه روش تا ایجاد نظریه اقتصاد کلان وجود دارد؛ اما در قسمت دوم تقریباً هیچ مطلب معنابه‌ای غیر از کلمات و تحقیقات شهید صدرالله آن هم در قسمت مبنا به چشم نمی‌آید. قاعده بحث در انتساب لزوم رویکرد کلان اسلامی به اندیشه شهید صدرالله این بود که با مراجعه دقیق به آثار شهید صدرالله و پژوهش‌های انجام‌شده حول آنها از سایر محققان اقتصاد اسلامی، مسئله شهید صدرالله در اقتصاد به درستی درک و تبیین می‌شد. سپس بر اساس این درک و پیمودن مسیری که ایشان در کل آثار خود ارائه داده‌اند به نتیجه جامعی از روش تحلیل اقتصادی در نظر ایشان دست یافته و مشخص می‌شد که اگر ایشان می‌خواستند به مطالعه رخدادهای اقتصادی در جامعه اسلامی بپردازنند چه روش‌هایی را برمی‌گزیدند و برونداد آن نظریه اقتصادی خرد یا کلان یا تلفیقی از آن دو یا متمایز از آنها می‌شد؛ اما در این پژوهش، نویسنده‌گان به اجزای نظریه شهید صدرالله توجه کرده‌اند و بر اساس یکی از مبانی مهم نظریه ایشان که در آثار مختلف از جمله المدرسة القرآنية (۱۴۲۱)، اقتصادنا (۱۴۲۴) و الاسلام يقود الحياة (۱۴۲۱الف) بروز و ظهور دارد، تحلیل و بررسی خود را حول موضوع مطرح شده، ارائه می‌دهند. از این جهت که این بحث بسیار مبنایی است و صاحب این مبنای

*. البته واژه رویکرد دارای بار معنایی خاصی قریب به معنای پارادایم است و از آنجا که هنوز این مقاله از سطح مبنای خارج نشده است از این واژه استفاده می‌شود. در واقع این استفاده دقیق نیست و مختص به همین مقاله است.

یعنی شهید صدر رهنما دارای ذهن و تفکر نظاممند بوده و سعی داشته از مبانی خود حفاظت و دفاع کند، اتخاذ این روش برداشت نیز به نظر صحیح می‌رسد.

پیشینه تحقیق

موضوع این پژوهش، ضرورت رویکرد کلان اقتصادی برای اقتصاد اسلامی است که برای اثبات آن از تحلیل مبنای شهید صدر^{ره} استفاده شده است. با این عنوان موضوع نه تنها درباره مبنای شهید صدر^{ره} بلکه به صورت کلی نیز پژوهشی در اقتصاد اسلامی در ادبیات فارسی، عربی و انگلیسی یافت نشد. البته چودری در مقاله‌ای تدوین شده از مجموعه تحقیقات و سخنرانی‌هایش با عنوان «Islamic Macroeconomics» در قالب یک سؤال به این موضوع اشاره می‌کند (Choudhury, 2006). وی می‌پرسد: [آیا] اقتصاد کلان اسلامی [وجود دارد]? بعداً مباحث بیشتری مطرح می‌گردد؛ اما در خصوص مبنای علمی قابل برداشت از نظریه شهید صدر^{ره} با عنوان این پژوهش بلکه عناوین نزدیک به آن، تحقیقی ملاحظه نشد.

*در پیشینه این پژوهش می‌توان به برخی از آثار اشاره کرد:

الف) بثنه داخل

میرمعزی در کتاب اقتصاد کلان با رویکرد اسلامی (۱۳۹۶) نظام اقتصادی اسلام را به روشن اقتصاد کلان مطالعه کرده است. قالب کتاب همانند کتاب *النظريه الاقتصاديه الإسلامية* اتجاه تحلیلی (۱۴۱۷ق) تحقیق الزامل و بن جیلانی است؛ البته با تفصیل بیشتر و اضافه کردن بررسی عرضه کل. نویسنده غرض خود را از تدوین این اثر، «اثبات امکان» مطالعه اقتصاد اسلامی به روش‌های متدالو در مطالعه نظام‌های تحقیق یافته - از قبیل نظام اقتصاد لیبرالیستی در برخی کشورهای غربی - مطرح می‌کند (میرمعزی، ۱۳۹۶، ص ۱۹). وی در مقدمه اشاره می‌کند «با تعریف اقتصاد کلان و تبیین روش این علم در مطالعه نظام اقتصادی تحقیق یافته، توضیح دادیم که چگونه می‌توان از روش مذبور در مطالعه نظام اقتصاد اسلام که تحقیق نیافته و

*. اکثر مطالب از فصل سوم رساله دکتری با عنوان «تبیین روش شناسانه علم اقتصاد کلان اسلامی در آثار موجود در مقایسه با علم اقتصاد کلان متعارف» (۱۴۰۰) اثر حسین بحرینی یزدی در پژوهشگاه حوزه و دانشگاه برداشت شده است.

دستوری است، استفاده کرد» (همان، ص۱۷). از مباحث مهم دیگر که در این کتاب مورد تأکید بیشتری نسبت به نوشته زامل و بن جیلانی قرار گرفته است، بحث انگیزش در رفتارهای اقتصادی در اسلام و به تبع آن عقلانیت اسلامی است: «یکی از گرایش‌های فطری انسان، گرایش به لذت و گریز از رنج و انگیزه همه فعالیت‌های او، بیشینه کردن لذت و کمینه کردن رنج است» (همان، ص۴۳). در ادامه با توجه به دو بعدی بودن انسان (جسم و روح) و توجه به حیات ابدی چنین نتیجه می‌گیرد: «انگیزه همه رفتارهای انسان اسلامی، بیشینه کردن لذت‌های دنیاگی و رنج‌های آخرتی و کمینه کردن رنج‌های دنیاگی و آخرتی با تقدم لذت‌ها و رنج‌های آخرتی بر لذت‌ها و رنج‌های دنیاگی است» (همان، ص۴۴). هرچند نویسنده در همه مطالب کتاب و نمودارها و معادلات آن به این بیشینه‌سازی توجه دارد، اما در هیچ موضوعی از کتاب خود به چگونگی تحقق آن و ارتباط آن با لزوم تفکر کلان در اقتصاد بحثی را مطرح نمی‌کند. وی در توضیح رفتار عقلایی انسان چنین می‌گوید: «رفتار عقلایی، رفتاری مشتمل بر گزینش سازگار و منطقی با درنظر گرفتن محدودیت‌ها و به هدف بیشینه کردن نفع شخصی است» (همان، ص۶۳). با این بیان تنها نکته قابل اتکا برای لزوم تحلیل کلان اقتصاد اسلامی، بررسی عملکرد نظام اقتصاد اسلامی به عنوان یک کل است. درک کلیت این نظام هم به واسطه مباحث فلسفی اصالت فرد و جامعه نیست، بلکه با اتخاذ مبنای روش تفکر سیستمی است (میرمعزی، ۱۳۸۱، صص ۲۶ و ۲۷).

اسلام‌لوئیان (۱۳۹۹) در کتاب اقتصاد کلان پیشرفت‌های با رویکرد اسلامی درباره روش بحث چنین می‌گوید: «دیدگاه نویسنده این است که فهم رویکردهای اسلامی به اقتصاد کلان بدون شناخت اقتصاد متعارف ممکن نیست؛ زیرا روش حاکم در میان اقتصاددانان مسلمان، اسلامی‌سازی نظریه‌های اقتصاد مرسوم است» (اسلام‌لوئیان، ۱۳۹۹، ص۱). نویسنده ادعا می‌کند اقتصاددانان مسلمان در همه یا غالب آثار خود، روشی غیر از مراجعه به نظریات اقتصاد متعارف نداشته‌اند و آن نظریات اسلامی‌سازی شده است؛ نه اینکه بر اساس مبانی خاص روش شناختی، نظریه اسلامی ارائه شده باشد.

برخی دیگر از آثار همچون مقالات «عقلانیت در اقتصاد اسلامی» (دادگر و عزتی، ۱۳۸۲) یا «نقد و بررسی سیر تحول اندیشه انسان اقتصادی در اقتصاد متعارف» (علم‌الهدی و توکلی،

کلان پا خرد اسلامی ورود نداشته‌اند.

ب) پیشپنہ خارجی

کتاب النظرية الاقتصادية الإسلامية اتجاه تحليلي که توسط الزامل و بن جيلاني در سال ۱۴۱۷ق (۱۹۹۶م/۱۳۷۵ش) نوشته شد و توسط خلیلی تیرتاشی با عنوان اقتصاد کلان با نگرش اسلامی

ترجمه گردید، نمی توان دلیل انتخاب الگوی کینزی را از جانب این نویسنده‌گان بیان کرد و نکات ترجیحی آن بر نظریه کلان نشوکلاسیکی و حتی نشوکینزی را گفت. نویسنده‌گان به یک دلیل به صورت ضمنی اشاره می‌کنند: «شایسته برخی اجزای نظری مدل نظریه پردازی کینزی با مبادی و مبانی اسلامی» (زالمل و بن جیلانی، ۱۴۱۷ق، ص ۲۰). ترجمه متن نوشته ایشان چنین است: «با فرض برابری بخش عمومی و دولتی و قبول بخش مصرف به عنوان یک بخش اساسی، تحلیل تعادل [در اقتصاد کلان اسلامی] - همانند الگوی کینزی - به سرمایه‌گذاری و پس‌انداز بخش خصوصی منحصر می‌گردد». در هیچ جای دیگر از این کتاب دلیل دیگری برای چرایی انتخاب مدل نظری کینزی و کلاً اقتصاد کلان بیان نشده است. ایشان پاسخ نمی‌دهند که چرا از مفاهیم مشترک میان نظام اقتصاد متعارف و اقتصاد اسلامی این برداشت را کرده‌اند که می‌توانند عیناً مدل‌ها، روش‌ها و ابزارهای یکسانی را برای تحلیل اقتصاد اسلامی نیز به کار ببرند. دقیقاً همانند بسیاری از آثار دیگر اقتصاد اسلامی، این کتاب نیز از مفهوم عقلانیت سخن به میان می‌آورد: «نظر به اینکه اصل عقلانیت، روینایی را که رفتار مصرفی در جامعه خاصی معین می‌کند، نشان می‌دهد، باید اصل عقلانیت اسلامی را تحلیل کنیم تا بتوانیم قواعدی را که نظریه رفتار مصرف کننده مسلمان بر آن بنا می‌شود را استخراج کنیم» (همان، ص ۴۳). خلاصه مطلب این است که رستگاری فقط یک مقوله مادی مانند لذت از مصرف نیست و لذا تأثیرات مصرف در آخرت را هم باید سنجید. البته این بدین معنا نیست که مالکیت خصوصی کلاً از بین می‌رود و مالکیت عمومی گسترده می‌شود و نقش درآمد در مصرف کاهش می‌باید (همان، ص ۴۴). در نهایت این نوشته تبیینی درباره ارتباط عقلانیت و نفع اجتماعی مطرح نمی‌کند.

چودری (۲۰۰۶) در مقاله خود با عنوان «[آیا] اقتصاد کلان اسلامی [وجود دارد؟]» با طرح بحث اخلاقی تضاد نفع شخصی و جمعی و ورود به مباحث انسان‌شناسی، به نقد اقتصاد کلان متعارف می‌پردازد. وی از «تجمیع ترجیحات» به عنوان روش‌شناسی اقتصاد کلان متعارف نام می‌برد و بیان می‌کند که بنا به دلایل متعدد این تجمیع نمی‌تواند اهداف اخلاقی و اجتماعی مدنظر اقتصاددانان از جمله اسمیت و کینز را برآورده کند. وی در ابتدا به درون زانبودن ترجیحات در اقتصاد لیرال اشاره می‌کند و به‌طور خاص پول، سیاست‌های دولتی و اخلاق خاص لیرالی را عامل مهم برونزای می‌داند. چودری به دنبال این است در تحلیل اسلامی از طریق فرایند شورا برای نمونه در مبحث سیاست پولی، به ترجیح درون‌زا برسد. قبلًا چودری در مقاله «انتخاب اجتماعی در چارچوب اقتصاد اسلامی» (۱۹۹۱) در مورد فرایند شورایی و خصوصیات آن به‌طور مفصل بحث کرده است. وی بیان می‌کند که ساختار معرفت اقتصاد اسلامی از سطح معرفت‌شناسی تا چارچوب نظری به‌گونه‌ای است که نوعی رفتار خردی را ترویج می‌کند که به ناهماهنگی با اهداف اجتماعی در سطح اخلاقی و کارایی نمی‌انجامد. اساس استدلال چودری در این مقاله، رد روش‌شناسی اقتصادی در مربذی اقتصاد خرد و کلان است که اتفاقاً در آثار اقتصاد اسلامی موجود پذیرفته شده است. وی عدم امکان چنین دوگانگی را با طرح سه دیدگاه بیان می‌کند: هدایت اخلاقی (علم) بر فرض وحدت دانش، منبع حقوقی اسلام و نظام جهان‌شناسی که با تعامل و همگرایی پویای آن بر اساس وحدت دانش در چارچوب شریعت اسلام ایجاد شده است. این سه عامل منجر به پدیدآمدن فرایند گفتمانی اولیه به عنوان فرایند مشارکت گستردۀ بین فرد، جامعه، نهاد و نظام کارکرده است، می‌شود (Choudhury, 2006, p.160).

طبق جست‌وجوی نگارنده‌گان تحقیق، اولین اثری که در ادبیات اسلامی به مسئله هماهنگی رفتار یا کنش فردی با خیر جمعی می‌پردازد، کتاب اقتصادنا و سپس برخی دیگر از آثار شهید صدر رهنما است. بعداً در این باره بحث می‌شود. شهید صدر رهنما آشکارا به نکات فراوانی در سطح روش‌شناسی می‌پردازد، ولی هنوز می‌توان با مطالعه دقیق آثار ایشان به لایه‌های پنهانی از این مباحث دست یافت؛ از جمله اثبات لزوم رویکرد کلان اسلامی بنا بر نظر ایشان. این مقاله در صدد اثبات این مطلب است.

اقتصاد بازار آزاد و نفع شخصی در برابر نفع جمعی

اقتصاد بازار آزاد به معنی اقتصاد ملی شده‌ای که توده مردم بتوانند غیر از کار خود نیز، زمینه‌های رشد ثروت بلکه هر نوع قابلیت خود را به دست آورند، واکنشی در برابر اقتصاد مدیریت شده سنتی در مغرب زمین بود. پادشاهان غالباً اقتصاد ملی را مانند یک شرکت خصوصی اداره می‌کردند و همه عواید آن برای دربار و برخی تجار و اشراف بود و غالباً توده مردم سهم قابل توجهی جز امور معاش نداشتند. با پیدایش اقتصاد بازار آزاد، نفع طلبی ۱۳ مردم به صورت کامل به رسمیت شناخته شد. بلافصله یک پرسش اخلاقی مطرح شد: آیا آزادگذشتن مردم برای پیگیری منافع شخصی ایشان، نفع جمعی به معنای تولید و مصرف حداکثری و به تبع آن رفاه و در نهایت عدالت اجتماعی را به دنبال دارد؟ آدام اسمیت در کتاب اخلاقی خود، با انتقاد از ماندویل در افسانه زنبورها به این سؤال به‌گونه‌ای پاسخ می‌دهد که مقدمه‌ای برای کتاب اقتصادی اش می‌گردد. ماندویل قائل است که انسان آزاد در بازار فقط به نفع شخصی می‌اندیشد و بر اساس آن رفتار می‌کند؛ ازین‌رو هرچند ممکن است به خیر شخصی دست پیدا کند - ولو وقت - ولی هرگز از آن خیر عمومی (Common Good)؛ ولی برنمی‌خizد. ولی این کار را خلاف اخلاق [تدبیری] می‌داند (Mandeville, 1724, p.2).

آدام اسمیت به عنوان فیلسوف اخلاق (Moral philosopher) به این قائل شد که می‌توان بدون تهذیب نفس (اخلاق تهذیبی) به جامعه خوب (اخلاق تدبیری) رسید؛ با این ضمیمه که این مبنای را به علم اجتماعی وارد کرده است. ولی با کمک مفهوم دست نامرئی، خیر عمومی را از درون نفع طلبی شخصی توضیح می‌دهد. ولی حجم عظیم و اجتماعی مبادلاتی که افراد جامعه را در کنار هم قرار داده و رفع نیاز، هماهنگی و همکاری اجتماعی را پیدید آورده است، چنین توضیح می‌دهد: «این از خیرخواهی قصاب یا ... یا نانوا نیست که [مقدمات] شام ما را تدارک می‌کنند، بلکه [انگیزه] آنها [تحصیل] منافع شخصی شان است» (Smith, 2005, p.19). هرچند آدام اسمیت یک دانشمند اخلاق با دغدغه اجتماعی است، اما ابزاری که برای هماهنگی اجتماع مناسب می‌بیند همین است که افراد به حال خود واگذاشته شوند و نفع طلبی شخصی و لوازم آن از جمله آزادی، رقابت، مالکیت خصوصی و سایر تغییرات نهادی و سیاسی به رسمیت شناخته شود. در واقع ولی یک فردگرای نهادی است (ایمان و غفاری نسب، ۱۳۹۱، ص.۷). آدام اسمیت قوام اجتماعی را در همدردی و هماهنگی افراد می‌دید؛ ولی مدتی پس از

وی این اندیشه تقویت شد که حتی بدون همدردی و تعاون افراد نیز جامعه از هم نمی‌پاشد؛ زیرا اساساً جامعه خود چیز مفیدی است (مینی، ۱۳۷۵، ص ۱۱۰). بهر حال، خوانش اصلی از آدام اسمیت این است که این خیر، به صورت سرتاسری از تولید و توزیع و مصرف، در کل اقتصاد رخ می‌دهد و اگر مباحث حاکمیتی نبود، هرگز به دولت که یادآور تدبیرگر اجتماعی است نیازی نبود. اقتصاددانان به تشییت نفع شخصی در تحلیل اقتصادی پرداختند و کم کم مباحث خیر عمومی و اخلاق اجتماعی از علم اقتصاد حذف شد. این اقدام مقدمه‌ای بر رفتارگرایی در اقتصاد نیز شد. دیگر تحلیل کنش اقتصادی و مباحث روان‌شناسی اهمیت نداشت و از مفهومی به نام «انسان اقتصادی» رونمایی شد که با انباشت منفعت‌طلبی اسمیتی و لذت‌گرایی بتامی، خود را با حسابگری و انتخاب معرفی می‌کرد (علم‌الهدی و توکلی، ۱۳۹۴، ص ۱۴). در اواخر قرن نوزدهم معلوم بود که دست نامرئی به دلیل بروز انحصار و آثار خارجی، نمی‌تواند همه خیر عمومی مورد ادعای اسمیت را فراهم کند و دولت تدبیرگر باید در توزیع مجدد، تأمین کالای عمومی و برونو رفت از مسئله آثار خارجی مداخله کند تا منافع اجتماعی به صورت متوازن به همه افراد برسد. این مطلب نخستین کناره‌گیری از تحلیل رفتار انسان اقتصادی یا عقلانیت اقتصادی به سمت تحلیل رفتار دولت بود.

کینز در مقدمه اثر ویژه خود یعنی نظریه عمومی، اشتغال، بهره و پول و البته آثار دیگر، علاوه بر انتقاد به مبانی نئوکلاسیک، به سراغ مبانی کلاسیک هم می‌رود. وی به صراحة از دست نامرئی و قانون سی به عنوان قاعده اقتصاد کلان کلاسیک‌ها انتقاد و آنها را رد می‌کند (دست نامرئی شکسته است)؛ همان‌طورکه به برابری‌های نئوکلاسیکی در بازار کار ایراد دارد (آربلاستر، ۱۳۷۷، ص ۴۵۲). مشاهده وی این بود که نفع طلبی بیش از اندازه اتحادیه‌های کارگری و ترس یا خطرناپذیری گروه سرمایه‌داران نسبت به آینده اقتصادی از عوامل اصلی شرایط بحرانی اقتصاد در دهه ۱۹۳۰ یعنی کاهش مصرف کل و سرمایه‌گذاری کل است. با این دیدگاه نظریه سی ناکارآمد معرفی شد و تحلیل‌های خرد فقط برای حالت‌های محدود تعادلی یا نزدیک به تعادل مفید تلقی گردید. کینز بنیان تحلیل متغیرهای کلان از قبیل تولید کل، مصرف کل، سرمایه‌گذاری کل و نرخ‌های کلان مربوط به آنها مثل تغییرات سطح عمومی قیمت‌های کل (نرخ تورم) و غیره را برگزید. در نتیجه دوباره جنبه‌های اخلاقی اقتصاد زنده شد و دوباره تحلیل کارگر و کارفرما جانشین انسان اقتصادی شد (O'Donnell, 1989).

۱۵

(p. 158). دیگر عنان اقتصاد در دست اراده‌های آزاد نبود، بلکه دولت‌ها با دخالت در تقاضا،
چشم انداز مناسب‌تری را برای سرمایه‌گذار تدارک می‌کردند. ربح مرکب، نرخ‌های بالای بهره و
میل زیاد به پس‌انداز در نظر کنینز از عوامل اصلی رکود و بیکاری و بیچارگی قشر کارگر بود و
برای درمان آن تا حدودی بایست دوباره اندیشه‌های مذهبی و غیرمذهبی مبارزه با بهره تقویت
می‌شد: «من به خودمان این حق را می‌دهم ... که به برخی مطمئن‌ترین و یقینی‌ترین اصول مذهب
و فضیلت سنتی مان بازگردیم - اینکه حرص و آز نوعی رذیلتاند، اینکه گرفتن ربا نوعی
خلافکاری است و عشق به پول مذموم است، اینکه کسانی حقیقتاً در مسیر حکمت و فضیلت
گام برمی‌دارند که کمتر از همه به فکر فردایند. ما بار دیگر برای غایات بیش از وسایل ارزش
قابل خواهیم بود و امر خوب را بر امر مفید ترجیح خواهیم داد» (مولر، ۱۴۰۰، ص ۵۷۱).

بار دیگر به این نکته توجه می‌دهیم که کینز همانند همه طرفداران آزادی به گسترش مالکیت خصوصی و کاهش مداخلات عمومی در اراده‌های فردی قائل است؛ اما هدف مهم‌واری گسترش این نظام است و اراده‌های فردی را به تنها‌بی برای این مطلوب، کافی نمی‌داند.

تحلیل روش شناختی نقش مبانی خردی در اقتصاد خرد و کلان

مباحث فلسفی و اخلاقی، صرفاً در همین سطح باقی نماند و توسط ارائه کنندگان خود یا نفرات بعدی به لایه روش‌شناختی و تولید علم متنه شد.* تبیین اخلاقی از آزادی به عنوان تأمین‌کننده مصالح همه انسان‌ها و عقلانیت به مثابه چراغ راه بشریت در کنار پیروی از روش‌شناسی طبیعت‌گرایانه در طول زمان و با لحاظ تحولات، امکان تحقق اقتصاد خرد نئوکلاسیکی و تحلیل سراسری والراسی در بازار را فراهم آورد. در سطح کلان، پشتونه اصلی این اقتصاد، نظریه سی بود. اقتصاد خرد، با قاعده‌مندسازی و صورت‌گرایی شدیدی در حوزه علم همراه بود و با توضیحات مکانیکی، تک‌تک رفتار عوامل اقتصادی در بازار را

*. برای مثال جان لاک در قرن هفدهم به زیبایی موضوع طبیعت‌گرایانه را در کتاب ملاحظاتی درباره تنزل بهره و افزایش ارزش پول به کار بست و حیث روشنی طبیعت‌گرایی را در قالب یک نمونه نشان داد یا دادلی نورث در قرن هفدهم، قیاس‌گرایی را به صورت عملی در تحلیل‌های اقتصادی در کتاب گفتاری در باب تجارت ارائه کرد (آنینکن، ۱۳۵۸، ص ۱۶۵-۱۶۶)؛ دقیقاً همان نکته‌ای که در ادبیات اقتصاد اسلامی مطلوب است؛ یعنی حرکت از سطح مبانی به سطح نظریه‌پردازی.

تبیین و پیش‌بینی می‌کرد و در نهایت از برونداد نهایی ولو در بلندمدت مطمئن بود. انسان‌های حسابگر با حداکثرسازی منافع خود، روی خط رشد و تعالی اقتصادی قرار داشتند و این چشم‌اندازی غیر از رشد کل اقتصاد به دنبال نداشت؛ از این‌رو همه تحلیل‌ها به صورت خرد بیان می‌شد و لزومی به تحلیل کلان نبود. از جمله تعابیر محدود کلان در آن عصر، نظریه مقداری پول از فیشر بود که در واقع تقاضای کل نئوکلاسیکی را مطرح می‌کرد. این تفکر مبنای در عرصه فرهنگی و اجتماعی نیز از عوامل اصلی رشد سریع اقتصادهای اروپایی در اواخر قرن نوزدهم و اوایل قرن بیستم بود. نفع از یک مفهوم ذهنی به واقعیت عینی رشد اقتصادی تبدیل شد. اگر رشد اقتصادی محقق شود حتی اگر احساس نفع، سود و رفاه محقق نشود، نفع طلبی نئوکلاسیکی رخ داده است. در این دیدگاه، تحلیل اقتصادی یعنی بهره‌مندی از مبنای خردی یا به عبارتی منتهی‌شدن همه‌چیز به تحلیل جزء‌به‌جزء بازار. با اینکه علم اقتصاد درباره اقتصاد جامعه سخن می‌گوید، ولی باید از مسیر مبانی خردی بگذرد تا معتبر و روا باشد. جداسازی علم از اخلاق نیز به تقویت این دیدگاه در سطح علمی کمک زیادی کرد و Science از Moral Science در اندیشه بسیاری از اقتصاددانان متفاوت گشت.

روی دیگر سکه، اقتصاد کلان کینز است. هرچند کینز از طرفداران آزادی است و نفع طلبی را تأیید می‌کند،^{*} اما در تحلیل اقتصادی آن را کافی نمی‌داند. کینز بر نادیده‌گرفتن واقعیت مهمی به نام اراده انسانی، روحیه حیوانی و مسائل روان‌شناسی او، ترس و امید و کلاً انتظارات و نقش آن در انتخاب‌ها و تفکرها مطابق با منطق انسانی نه منطق ریاضی یا آماری، توجه به زمان و محدودیت آن برای بشر و در کل به جمادانگاری بشر انتقاد کرده است. در اینجا دیگر قوانین اخلاقی کارکرد دارند نه قوانین طبیعی (Carabelli, 1988, p.100). همه مطالب فوق منجر می‌شود مشکلاتی از قبیل کارایی اقتصادی و خروج از تعادل، عدالت اجتماعی و کاهش آزادی‌های فردی به صورت ترکیبی پیش بیاید (اسنودان و وین، ۱۳۹۲،

*. تعبیر Moral Science در عبارت جان مینارد کینز مطرح شده است و تعبیر پرکاربردتر و معهودتر آن Moral Philosophy است که در کلمات اکثریت کلاسیک‌ها از جمله دیویاد، هیوم و آدام اسمیت آمده است.

**. وی به صراحة بیان می‌کند که «شرط‌های خطرناک انسان [در اجتماع] را می‌توان به گونه‌ای سودمند به کار نسبتاً بی‌ضرر پول درآوردن تبدیل کرد» (کینز، ۱۳۴۸، ص ۴۳۸). کینز به صراحة خود را از بهره‌مندی از مبنای مهم نئوکلاسیکی مطلوبیت و سودمندی در این عبارت بی‌نیاز کرده است.

ص ۱۷). در این شرایط مردم از برخی کارها که باید انجام شود یا از بابت عدم تمایل یا عدم توانایی رویگردان می‌شوند* و این «باید» پای شخصیت دیگری را به میدان باز می‌کند که «دولت» نام دارد؛ از این‌رو کینز دوباره علم اخلاقی را زنده می‌کند (O'Donnell, 1989, Chapter 8) و تحلیل خُردی مبنی بر نفع فردی و «بازاری دیدن» همه فعل و انفعالات را صرفًا در یک حالت از بی‌شمار حالت ممکن در واقعیت اقتصادی به رسمیت می‌شناسد که عبارت است از حالتی که اقتصاد در تعادل قرار دارد (پسران و لاوسون، ۱۳۷۶، ص ۲۰۰). این مطالب بدین معنا نیست که کینز متوجه مبنای خردی نبود، بلکه وی پیچیدگی را به اقتصاد بازگرداند و سادگی مدل‌های نئوکلاسیکی را شکست. برای وی نیز مسلم بود که در نهایت هر تحرکی در جامعه رخ بدهد توسط «فرد فرد» جامعه محقق می‌شود؛ ولی تفاوت دیدگاه او این بود که به تجمیع‌های ساده دلخوش نبود و برای فرار از اشکالات آن، تحلیل کلان را مطرح کرد. تحلیل مبنای خردی کینز در همه مکاتب اقتصاد کلان مورد توجه بوده است؛ برای مثال میل به مصرف کینز در تابع مصرف بعداً توسط فریامن در تابع مصرف مبنی بر درآمد دائمی مورد انتقاد قرار گرفت؛ ولی هنوز محققان بسیاری به دنبال ترمیم این نقایص در نظریه کینز هستند. مبنای خردی برای ایشان از این جهت اهمیت دارد که مؤید بلکه دلیل متنی بر مدل‌های کلان باشد و بتواند زوایای پنهان نظریه اقتصاد کلان را آشکارتر کند؛ فارغ از اینکه هر تحلیل جمعی نیاز به مبنای خُردی داشته باشد یا نه.**

اقتصاد اسلامی و نفع شخصی و جمیع در اندیشه شهید صدر ره

شهید صدر ره جزء محدود اقتصاددانان، بلکه تنها اقتصاددانی است که به مبنای مهم هماهنگی میان نفع فردی و جمیع پرداخته است. نکته بسیار مهم این است که وی این مبنای در

* مشابه این ادبیات در فقه اسلامی با مفهوم امور حسیبه وجود دارد.

** در این میان مکتب اتریش قائل به بی‌معنابودن اقتصاد کلان و تحلیل‌های جمیع است و تنها کاربر آن را دولت‌ها معرفی می‌کند که به دنبال اقناع مردم هستند. دغدغه ایشان اصولاً مبنای هماهنگی منافع فردی و جمیع نیست و شعار «بگذار بشود» را از این جهت سر می‌دهند که قائل‌اند افراد دائماً در مسیر اصلاح گذشته و نشانه‌گیری پیشرفت هستند (Dow, 1998, p.88). دقیقاً در برابر این دیدگاه، مارکسیسم وجود دارد که تنها، نگرش کلان را دنبال می‌کند.

دستگاه فکر متعارف غربی، بلکه به قول خودش در دستگاه فکر اسلامی به کاربرده و زمین نظریه پردازی را به خوبی تغییر داده است.* نکته مهم‌تر این است که شهید صدر^{ره} این مبنای را در راستای حل مسئله مدنظر خودش که همانا فروپاشی نظام اجتماعی کشورهای اسلامی در قبال هجمه فکری - فرهنگی تجدیدگرایی (Modernism) یا متقدین آن از جمله مارکسیسم، استفاده کرده است (الصدر، ۱۴۲۴ق، ص۹/ همو، ۱۴۲۱ب، ص۱۵). دقت در این نکته مهم است که ایشان این دغدغه را در قالب مسئله بشریت از جمله انسان و جامعه اسلامی مطرح می‌کنند.

شهید صدر^{ره} در آثار متعدد خود به تضاد میان منافع شخصی و جمعی در جوامع اقتصاد آزاد اشاره می‌کند و سپس از قول مارکسیسم، آینده فروپاشی لیبرالیسم را نقل می‌کند؛ ولی خودش نخست ادعای مارکسیسم را رد می‌کند و تلویحًا به فروپاشی نظام مارکسیسم در جهان زودتر از لیبرالیسم خبر می‌دهد (ر.ک به: الصدر، ۱۴۲۱ج، ص۱۶۲). فعلاً توضیح این مطالب مورد غرض این مقاله نیست.

در ادامه شهید از این مطلب بحث می‌کند که لیبرالیسم و مارکسیسم نمی‌توانند این تضاد منافع را حل کنند (الصدر، ۱۴۲۴ق، ص۳۵۲-۳۵۵)؛ هرچند از زمان آدم/سمیت تا حال بسیاری از محققان در رفع این تضاد بحث کرده‌اند.* البته توجه به این نکته نیز لازم است که بحث شهید صدر^{ره} ادراک چیستی نفع جمعی یا تضاد آن با نفع فردی و جمعی نیست که برخی بیشتر بر این تکیه دارند و وظیفه ادیان را در اینجا متمرکز می‌بینند؛ بلکه مسئله شهید عبور از این تضاد و حل آن است (همان، ص۳۵۰).

ایشان در مرحله آخر بیان می‌کند که اساساً میان منافع فردی و جمعی در اقتصاد اسلامی تضادی وجود ندارد. توضیح مطلب اخیر در ادامه ارائه می‌شود:

ایشان با دقت و زیبایی بیان می‌کند که هماهنگی یا ناهمانگی میان برونداد رفتار یا کنش فردی و برونداد جمعی، مسئله مذهب است و بیانی از یک حقیقت بشری که به هدف کامیابی

*. شهید صدر^{ره} به خصوص در ابتدای کتاب المدرسة الاسلامية (الصدر، ۱۴۲۱ب، ص۹) به این مفهوم توجه می‌دهد.

**. برای بحث مختصر ر.ک به: (Dow, 1998, p.85). این قسمت هم مورد توجه این مقاله نیست؛ ولی بحث بسیار مهم در اقتصاد سیاسی، بحث مالکیت خصوصی و در علم اقتصاد در بحث تعادل اقتصادی دارد.

بشریت طرح شده است و علم ابزاری برای کشف آن حقیقت و حرکت به سمت آن و «علم تنها می‌تواند تا حدودی از حقیقت پرده بردارد؛ اما نمی‌تواند آن را دگرگون سازد» (همان، ص ۳۷۰). شهید صادر^۱ انگیزه همه فعالیت‌های اقتصادی بلکه اجتماعی انسان را به‌گونه‌ای بیان می‌کند که فطرت نفع طلب، زیبایی خواه و کمال جوی وی را نیز ارضاء نماید. به عقیده وی اسلام با آگاهی بخشی به جامعه اسلامی و تغییر لایه فرهنگی، جایگاه منافع شخصی را از دنیای مادی به آخرت تغییر می‌دهد؛ اما جایگاه منافع جمعی را در همین دنیا تثبیت می‌کند.

لا جرم انسان موجودی نفع طلب و خودخواه است – مگر افرادی که به مقام فنازی فی‌الله رسیده باشند که مسلمانًا اکثریت انسان‌ها در این حد از تهذیب نیستند – اسلام به انسان می‌آموزد که اراضی این میل در دنیا به صورت ناقص و موقت صورت می‌گیرد و اساساً این قابلیت را دارد که پیگیری دنیایی آن منجر به تخریب همین دنیا شود. از نظر اسلام راه صحیح این است که فضای خاصی برای اراضی این میل فراهم شود که آفات نقص، زوال و تخریب را نداشته باشد. اسلام به درستی سرای سعادت آخرت را معرفی می‌کند؛ اما راه رسیدن به این سعادت و کمال را تأمین منافع جمعی دنیوی می‌داند (الصدر، ۱۴۲۴ق، ص ۳۵۵)؛ به این بیان که افراد باید نفقات واجب و مستحب خود را بپردازنند، در آبادانی دنیا تلاش کنند و در یک کلمه عدالت در توزیع و اهتمام در تولید^۲ را به جا آورند. با این توصیفات، فردگرایی در فکر اسلامی جایی ندارد و آزادی در چارچوب محدودتری معرفی می‌شود و مالکیت خصوصی نه از باب گسترش نفع شخصی بلکه از جهت جانشینی فرد از جامعه در حفظ منافع جمعی توسعه می‌یابد؛ به این معنا که اگر افراد بتوانند دنیا را آباد کنند و حقوق جامعه را ادا نمایند، مالکیت آنها به رسمیت شناخته می‌شود^۳ (الصدر، ۱۴۲۱الف، ص ۳۷).^۴ به عبارت روش‌تر، اسلام مالکیت را نه یک سلطه بی‌چون و چرا بلکه یک نوع حق سرپرستی مسئولیت‌آور می

*. البته شهید صادر^۱ در اقتصادنا (الصدر، ۱۴۲۴ق، ص ۷۱۹) از ارتباط تولید و عدالت نیز بحث می‌کند.

**. شهید صادر^۱ در بحث توزیع قبل از تولید در موضوع زمین و منابع آن، به خوبی به این مبنای پردازد.

***. شهید صادر^۱ در اینجا برای بحث مالکیت از مبنای استخلاف استفاده کرده است: ر.ک به: (همان، ص ۳۵) و برای بحث مبنایی ر.ک به (الصدر، ۱۴۲۱ج، ص ۱۰۵). پیگیری این بحث و بیان ارتباط آن با نفع فردی و جمعی، مقاله جدایانه‌ای را می‌طلبد و بسیار مناسب است که مبنای ایشان را با اعتباریات علامه طباطبائی^۵ مقایسه کرد.

نگرد (همان، ص ۳۴۱). با این بیان مقولات ارزش، مبادله، بازار و تعادل تغییر می‌کند و کیفیت اقتصاد اسلامی در نحوه تولید و توزیع متحول می‌شود.*

با توجه به توصیفات فوق حداکثرسازی نفع فردی اخروی از مسیر حداکثرسازی نفع جمعی دنیوی، مهم‌ترین انگیزه افراد مسلمان در کنش اقتصادی است. دقت در این نکته لازم است که این خلق در اکثریت افراد جامعه اسلامی وجود دارد و الا آن جامعه، اسلامی محسوب نمی‌شود؛ از این‌رو اگرچه ممکن است همه افراد جامعه به این درجه از تهذیب نرسند، اما زمانی می‌توان یک جامعه را اسلامی دانست که اکثریت افراد آن چنین تربیتی داشته باشند.** به عبارت دیگر در فکر اسلامی، کمال جامعه به رسیدن به این تربیت وابسته است.*** پس این کنشگری نیازمند آگاهی از وضعیت منافع جمعی دنیوی است.

رهیافت روش‌شناختی در اندیشه شهید صدر^{الله}

دقت در این نکته ضروری است که مجموعه مباحث شهید صدر^{الله} در اقتصادنا و کتاب‌های دیگر ایشان درباره رودرودی نظام‌های سه‌گانه مارکسیستی - لیبرالیستی - اسلامی است و اساساً ایشان در عرصه علم اقتصاد ورودی ندارند؛ مگر به حدی که برای توضیح و تطبیق مذهب اقتصادی مارکسیسم یا لیبرال - سرمایه‌داری - دموکراسی لازم باشد. ترکیبی از مباحث مبنایی اقتصاد - سیاست - حقوق در این مرحله از نوشه‌های شهید صدر^{الله} مطرح شده است؛ از این‌رو این مقاله به دنبال رهیافتی از مرحله تحلیلی مذهب و نظام اقتصاد اسلامی به مرحله علم اقتصاد در آثار شهید صدر^{الله} است.

تا اینجا مشخص شد که ادراک نفع جمعی نه تنها برای دولت اسلامی*** بلکه برای فرد مسلمان نیز دارای اهمیت است و از مبادی کنشگری وی در جامعه اسلامی محسوب می‌شود.

*. مثلاً برای بحث از تعادل در اقتصاد اسلامی در اندیشه شهید صدر ر.ک به: (کرمی اسقه و بحرینی بزدی، ۱۴۰۰).

**. این بحث بسیار بالهمیتی است و در نقطه مقابل آرای/سمیت قرار دارد که نفووس اکثر انسان‌ها را غیرمذهبی داند که به صورت نامیدی از تهذیب یا عدم لزوم تهذیب قائل به کارکرد دست نامرئی در بین این انسان غیرمذهب نفع طلب در این دنیا می‌شود؛ ر.ک به: (Smith, 1976, p.9).

***. به خوبی می‌توان رهیافت‌های فرهنگی و دینی را در (الصدر، ۱۴۲۴ق، ص ۳۵۵) مشاهده کرد.

****. شهید صدر^{الله} در خلال آثار خود به طور کوتاه ولی منسجم به جنبه اخلاقی اقتصاد اسلامی و نقش

شهید صدر^{رهنما} در جای جای آثار خود به دو نکته مهم در تحلیل داده‌های جمعی اشاره می‌کند: نخست اینکه هر فرد در جامعه اسلامی نسبت به ارتقای متغیرهای جمعی خاص از قبیل تولید کل، مصرف کل و سرمایه‌گذاری کل مسئولیت دارد؛^{*} دوم اینکه هر فرد در چنین جامعه‌ای به بهانه نفع شخصی حق تضعیف و اضرار به چنین متغیرهایی ندارد.^{**} فرض بر این است که بازارهای اسلامی در حال فعالیت می‌باشند و دولت اسلامی نیز به وظایف اقتصادی خود عمل می‌کند. در چنین وضعیتی رعایت‌نکردن هر کدام از دو مورد فوق به کفران در جامعه اسلامی منتهی می‌شود. همان‌طور که ارتباط نهاد پول اسلامی و مجموعه فعالیت‌های حقیقی اقتصادی از ارکان دیگر تحلیل کلان اسلامی است. تحریم مواردی از جمله اسراف کالاها و خدمات یا کنتر پول در راستای نفع طلبی و خودمحوری و به عبارتی رعایت حقوق عامه است. دقت در این نکته لازم است که همه موارد فوق می‌توانند تحلیل خُردی نیز داشته باشد؛ اما مطابق با نوشته فوق ادعا بر این است که جنبه کلان نیز مورد توجه قرار دارد.

همین جا لازم است استدلال چودری در رد اقتصاد کلان اسلامی مورد توجه قرار گیرد.^{***} وی در مقاله «اقتصاد کلان اسلامی؟» (۲۰۰۶) که تلخیص و تجمیعی از نظرات چودری است، به مسئله هماهنگی رفتارهای فردی با اهداف اجتماعی می‌پردازد. چودری در مقاله خود به

دولت و در نتیجه اهمیت تحلیل‌های کلان اشاره دارند (الصدر، ۱۴۲۴ق، ص ۳۳۲).

*. شهید صدر^{رهنما} در برخی آثار خود از جمله اقتصادنا (الصدر، ۱۴۲۴ق، ص ۳۸۰) ذیل بحث از آیات ۳۲ تا ۳۴ سوره مبارکه ابراهیم^{علیہ السلام} در توضیح ظلم و کفران انسان در این دنیا و الاسلام یقود الحياة (الصدر، ۱۴۲۱الف، ص ۸۳-۱۰۸) ذیل بحث از روابط تولید - توزیع - مصرف - مبادله به اهمیت برخی نگرش‌های کلان برای فرد مسلمان اشاره می‌کند. باید دقت کرد که در کلام ایشان جنبه‌های تحلیل خردی و کلان وجود دارد و تفکیک آنها ضروری است.

**. غالباً این بحث ذیل داستان ثمره‌بن‌جندب و برخورد نبی مکرم^{علیه السلام} با او مطرح شده است؛ مثلاً در اقتصادنا (الصدر، ۱۴۲۴ق، ص ۷۱۲) ذیل عنوان «التحديد من سيطرة المالك على الانتفاع» که به بحث این مقاله کاملاً مرتبط است.

***. کل این مطالب از فصل چهارم رساله دکتری با عنوان «تبیین روش شناسانه علم اقتصاد کلان اسلامی در آثار موجود در مقایسه با علم اقتصاد کلان متعارف» (۱۴۰۰) اثر حسین بحرینی یزدی در پژوهشگاه حوزه و دانشگاه برداشت شده است.

نقد اقتصاد کلان متعارف می‌پردازد و از «تجمعی ترجیحات» (Preferences Aggregation) به عنوان روش‌شناسی اقتصاد کلان متعارف نام می‌برد و بیان می‌کند که بنا به دلایل متعدد این تجمعی نمی‌تواند اهداف اخلاقی و اجتماعی مدنظر اقتصاددانان از جمله/سمیت و کینز را برآورده کند. وی در ابتدا به درون‌زا نبودن ترجیحات در اقتصاد لیبرال اشاره می‌کند و به‌طور خاص پول، سیاست‌های دولتی و اخلاق خاص لیبرالی را عامل مهم بروزن‌زا می‌داند. سپس چودری به دنبال این است که از طریق فرایند شورا برای نمونه در مبحث سیاست پولی، به ترجیح درون‌زا در اقتصاد اسلامی برسد. بر اساس بیان چودری، فرایند شورایی بر اساس دانش و حیانی به دست آمده است نه بر اساس خرد انسانی؛ در نتیجه هماهنگی میان روابط فردی و اجتماعی در آن لحوظ شده است. وی برای تبیین این ادعای خود به این آیه استدلال می‌کند: «هفت آسمان و زمین و هر که در آنهاست همه به ستایش و تنزیه خداوند مشغول‌اند و موجودی نیست در عالم جز آنکه ذکر شر تسبیح و ستایش حضرت اوست؛ ولیکن شما تسبیح آنها را فهم نمی‌کنید. همانا او بسیار بردبار و آمرزنده است» (اسراء: ۴۰). نحوه استدلال نوعی قیاس است؛ به این معنا که خداوند نظام خلقت و طبیعت را آنقدر دقیق و منظم آفریده است که بسیاری از ظرافت‌های آن از دید تجربی شما تا ابد مخفی است و کاری از مشاهده و آزمون برنمی‌آید. همین‌طور در نظام اجتماعی نیز به امر خداوند قواعد و ارتباطاتی است که وی بهتر از همه می‌داند. این نظام یکتای معرفت اقتضا دارد که خداوند متعال در تدبیر اجتماع مداخله داشته باشد. راهکار خداوند برای هماهنگی رفتارهای اجتماعی عبارت است از شورا (Ibid, p.173). در ادامه وی دیدگاه سیاستی در مورد استفاده از یک مدل کلان اخلاقی - اقتصادی با ترجیحات پویا و تجمعی مربوط به روش‌شناسی فرایند شورایی در مورد پول ارائه می‌دهد (Ibid, p.180). چودری اصل ایده و نظریه اقتصاد خُرد را در حدود دو صفحه به صورت کلی بیان می‌کند (Ibid, pp.180-183). منظور وی از فرایند شورایی - در نهاد پول - این است که همه مشارکت‌کنندگان به صورت دوطرفه با یکدیگر در تعامل‌اند و هیچ رابطه طولی میان آنها نیست؛ در حالی که در اقتصاد متعارف در زمینه پولی نوعی رابطه یک‌طرفه میان بانک مرکزی، بانک تجاری و مقاضی پول برقرار است که عبارت است از حرکت بهره پول از سمت مقاضی به بانک تجاری سپس از طریق سازوکار نرخ تنزیل به سمت بانک مرکزی. در تمام این فرایند، انگیزه بانک مرکزی، حفظ نفع اجتماعی و انگیزه

بانک و مشتری، ارتقای نفع شخصی است؛ نوعی گستالت انگیزه‌ها؛ اما در رابطه شورایی که چودری تعریف می‌کند، بانک تجاری اسلامی صرفاً یک واسطه میان بانک مرکزی و مشتریان است که به کارمزد خود از دو طرف اکتفا می‌کند و خلق پول و سفت‌بازی با اسناد اعتباری رخ نمی‌دهد ... با این بیان، یک روند تحول اسلامی به وجود می‌آید. چنین تحولی مستلزم اتخاذ یک روش پویای تغییر و ایجاد تنوع در ریسک و تولید با استفاده از ابزارهای مالی اسلامی است که حول سازوکارهای مشارکتی می‌چرخد؛ فرایند همکاری و پاسخ متقابل بانک مرکزی،
بانک اسلامی و متقاضی سرمایه. این فرایند شورایی است که به تدریج به سطوح وسیع‌تری از انواع مشابه فرایندهای شورایی در همه نظام جهانی اسلام پیوند می‌خورد (Ibid, pp.180-183).

در نقد کلام چودری می‌توان گفت:

۱. هرچند چودری از مباحث مطرح در سطح فلسفه علم از قبیل نظام وحدت معرفت و در ادامه آن کنش شورایی سخن می‌گوید، اما در نهایت به همان مسئله اقتصادی و پاسخ کینز می‌رسد که عبارت است از ترجیح دادن مخارج و سیاست مالی انساطی بر پسانداز و سیاست پولی انقباضی. به عبارت روشن‌تر هرچند چودری به تحولات مکتبی و چارچوب نظری و اسلامی‌سازی علوم انسانی دست نزده است، اما عین همین کار را در سطح بالاتر در مبانی پارادایمی تکرار کرده است. وی با اینکه مبنای شورا را بر اساس وحدت دانش و حیانی مطرح کرده، نتوانسته است مسئله خود را تبیین کند و به تکرار مسئله کینز رسیده است. منظور این نیست که حتماً مسئله دو اندیشمند یا دو رویکرد علمی باید متفاوت باشد، اما هنگامی که از دو مبدأ و با دو روش به سمت مطالعات اجتماعی حرکت می‌شود، باید سیر بحث به روشنی بیان شود که چگونه یک مشکل اجتماعی در هر دو دستگاه فکری به یک مسئله تبدیل می‌شود. اساساً چودری توضیح نمی‌دهد که وقتی جامعه اسلامی تشکیل می‌شود و روابط اقتصادی آن مطابق با همان الگویی که وی مطرح می‌کند، شکل می‌گیرد، چرا باید هزینه و مخارج، دالانی برای مطالعه قرار گیرد. آیا اقتصاد اسلامی هم با مسئله رکود و کاهش مخارج مواجه می‌شود؟ از ظاهر کلام چودری چنین بر می‌آید که چون اقتصاد اسلامی از الگوی شورایی استفاده می‌کند و نظام پولی مبتنی بر نرخ ذخیره صد درصدی دارد، اساساً با مشکلی به نام کمبود مخارج و تخصیص غیربهینه منابع و در نتیجه رکود روبرو نمی‌شود و در نتیجه فاقد مسئله علمی است.

۲. وی به طور دقیق روش نمی کند که منظور از ترجیحات فردی و تجمعی آنها در قالب نفع جمعی چیست.^{**} ظاهر کلام چودری در این مقاله این است که این مفاهیم با ادبیات اقتصاد آزاد متعارف، همراه است؛ همچنین در اندیشه وی، اخلاقی بودن اقتصاد باید به همان معنایی باشد که اسمیت یا کینز مطرح می کنند؛ اما توضیحات چودری در مورد اخلاقی شدن اقتصاد بیش از این به دست نمی دهد که چون در مبانی اقتصاد و مکتب، از قواعد شرعی استفاده می شود، اقتصاد اسلامی اخلاقی یعنی مطابق با شرع است. منظور وی این نیست که بر جنبه تدبیری و عملی اقتصاد اسلامی و پیگیری رفتارهای عقلایی فردی برای رسیدن به خیر عمومی تأکید کند و متنه گردد. به عبارتی نوعی درهم ریختگی در تبیین چودری در مقایسه با اقتصاد متعارف دیده می شود.

۳. در مدل چودری از بانک مرکزی، بدون قید اسلامی نام برده می شود؛ درحالی که از بانک تجاری با عنوان اسلامی تعبیر می گردد. چودری اصرار دارد که نشان دهد میان بانک مرکزی و بانک تجاری و مشتری، رفتار مطابق با شرع در جریان است و این به مثابه رفتار طبیعی فرد عقلایی است. چودری از ترجیحات فرد مسلمان نام می برد، اما آن را به طور قدرتمندی به نهاد پول با قیود شرعی گره می زند. وی توضیح نمی دهد که نسبت اهمیت دادن به ترجیحات از یک طرف و تقویت نهادی از طرف دیگر دقیقاً چیست. با گذراز این نکته وی در ادامه به لزوم تعلیم بانک‌ها و مسئولان آن برای تعامل شورایی اشاره می کند (Ibid, p.182). با این بیان مشخص شد که چودری نتوانسته مطابق با مبانی هماهنگی یا عدم هماهنگی نفع فردی و جمعی به هدف انکار اقتصاد کلان اسلامی برسد.

کارکرد رویکرد کلان اسلامی

سؤال مهم دیگر در این تحقیق این است که بالاخره، کارکرد رویکرد کلان در اقتصاد اسلامی چیست؟ آیا اقتصاد اسلامی همانند اقتصاد لیبرال سرمایه‌داری به مسئله کمبود تقاضای مؤثر

**. برخی مانند من در قحقق در برخی نو شته‌های خود به بیان موقفيت فردی - به جای نفع فردی - اشاره می کند و آن را چنین معنا می سازد: مفهوم موقفيت عبارت است از هماهنگی رفتار با ارزش‌های اخلاقی. ر.ک به: (جمعی از اقتصاددانان مسلمان، ۱۳۷۶، ص ۱۱۹). در عین حال وی و بسیاری از اقتصاددانان مسلمان به صراحة به مفهوم معادل نفع فردی و نفع جمعی و چگونگی ارتباط آنها نپرداخته‌اند (همان).

و رکود مبتلا می‌شود یا تورم افسارگسیخته دارد یا در سمت عرضه دچار مشکل می‌شود و اقتصاد کلان به تحلیل آنها می‌پردازد چون تعادل سراسری دچار مشکل می‌شود؟ بر اساس مبنای شهید صدر^{رهنما} نمی‌توان به این نحو به این سؤال پاسخ داد؛ زیرا مسائل علم اقتصاد وقتی بروز می‌کند که جامعه اسلامی با همه نهادها و رفتارهای اسلامی شکل گرفته باشد، در سطح فرهنگی اعتقادات، مفاهیم و عواطف آنچه مدنظر اسلام است محقق شده باشد (الصدر، ۱۴۲۴ق، ص ۳۳۸). ایشان تبیین علمی را بر دو پایه می‌داند: نخست گرداوری مشاهدات از زندگی تجربی جامعه اسلامی – که هنوز محقق نشده است – و دوم آغاز پژوهش علمی از فرضیه‌های مسلم از جمله همین مبنای هماهنگی نفع فردی اخروی با نفع جمعی دنیوی (همان، ص ۳۶۳). در نتیجه هنوز برای محققان اقتصاد اسلامی مشخص نیست که با فرض تحقق نظام اقتصاد اسلامی بحران‌های اقتصادی به وجود نیاید؛ ولی بحث تحقیق حاضر از این جهت به اقتصاد کلان نمی‌نگرد؛ بلکه از این منظر می‌نگرد که آیا تحلیل کلان می‌تواند انگیزه انسان مسلمان را تحریک کند یا نه.

جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

مبنای هماهنگی میان نفع شخصی و منافع جمعی در رفتارها و کنش اقتصادی از مهم‌ترین مباحث و مقدمه‌ای برای اقتصاد کلان و به کارگیری مبانی خُردی است. شهید صدر^{رهنما} از محدود بلکه تنها اندیشمند اقتصاد اسلامی است که به این موضوع توجه کرده است. وی به این نتیجه منتهی می‌شود که اسلام زمین بحث نظری را از نفع فردی مادی – دنیوی به نفع فردی اخروی منتقل می‌کند و راه حصول آن را تأمین منافع جمعی دنیوی معرفی می‌کند. با این بیان هر فرد مسلمان در کنش اقتصادی خود نیازمند تحلیل کلان است. علاوه بر اینکه تدبیر اخلاقی دولت اسلامی نیز به تحلیل کلان نیاز دارد. البته این بحث نافی این نیست که اقتصاد خرد یا ترکیبی از اقتصاد کلان و خرد یا هر نوع دیگر از تحلیل علمی در اقتصاد اسلامی مورد توجه قرار گیرد. بحث هماهنگی یا ناهمانگی یک بحث مذهب اقتصادی است و در فضای اقتصاد اسلامی برای رسیدن به مرحله علم اقتصاد هنوز نیازمند بهره‌گیری از مبانی متعدد و روش علمی است.

منابع و مأخذ

۱. آربلاستر، آنتونی (۱۳۷۷). *لیبرالیسم غرب: ظهور و سقوط*. ترجمه عباس مخبر. تهران، نشر مرکز.
۲. آنیکین، آندری ولادیمیروویچ (۱۳۵۸). *جوانی یک علم، تاریخ علم اقتصاد*. ترجمه ناصر گیلانی. تهران، تیرنگ.
۳. اسلاملوئیان، کریم (۱۳۹۹). *اقتصاد کلان پیش رفته با رویکرد اسلامی*. تهران، سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاهها (سمت)، مرکز تحقیق و توسعه علوم انسانی.
۴. الزامل، یوسف بن عبدالله و بن جیلانی، بوعلام (۱۴۱۷ق). *نظریه اقتصادیه اسلامیه اتجاه تحلیلی*. ریاض، دار عالم الکتب للطباعة و النشر والتوزیع، فهرستہ مکتبۃ الملک فہد الوطنیہ.
۵. استودان، برایان و هوارد وین (۱۳۹۲). *اقتصاد کلان جدید؛ منشأ، سیر تحول و وضعیت فعلی*. ترجمه منصور خلیلی عراقی و علی سوری. تهران، سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاهها (سمت).
۶. دادگر، یدالله و عزتی، مرتضی (۱۳۸۲). *عقلانیت در اقتصاد اسلامی*. فصلنامه پژوهش‌های اقتصادی، ۹ و ۱۰، ۲۳-۱.
۷. الصدر، سید محمدباقر (۱۴۲۴ق). *اقتصادنا (موسوعة الشهید الصدر)*، ج ۳. قم، مرکز الأبحاث و الدراسات التخصصیة للشهید الصدر.
۸. ——— (۱۴۲۱الف). *الاسلام يقود الحياة (موسوعة الشهید الصدر)*، ج ۵. قم، مرکز الأبحاث و الدراسات التخصصیة للشهید الصدر.
۹. ——— (۱۴۲۱ب). *المدرسة الإسلامية (موسوعة الشهید الصدر)*، ج ۵. قم، مرکز الأبحاث و الدراسات التخصصیة للشهید الصدر.
۱۰. ——— (۱۴۲۱ج). *المدرسة القرآنية (موسوعة الشهید الصدر)*، ج ۹. قم، مرکز الأبحاث و الدراسات التخصصیة للشهید الصدر.
۱۱. ایمان، محمد تقی و غفاری نسب، اسفندیار (۱۳۹۱). بررسی فردگرانی روش شناختی و چالش‌های آن در علوم اجتماعی. *جامعه‌شناسی کاربردی دانشگاه اصفهان*، ۴۵(۲۳)، ۱۸-۱.
۱۲. بحرینی یزدی، حسین (۱۴۰۰). *تبیین روش شناسانه علم اقتصاد کلان اسلامی در آثار موجود در مقایسه با علم اقتصاد کلان متعارف*. رساله دکتری. قم، پژوهشگاه حوزه و دانشگاه.

۱۳. پسران، هاشم و لاوسون، تونی (۱۳۷۶). بررسی جنبه‌های روش‌ساختی اقتصاد کینز. ترجمه غلامرضا آزاد. تهران، نشر دیدار.
۱۴. جمعی از اقتصاددانان مسلمان (۱۳۷۶). مباحثی در اقتصاد خرد: نگرش اسلامی. تهران، دانشگاه تربیت مدرس، مؤسسه تحقیقات اقتصادی.
۱۵. رابینسون، جون (۱۳۵۸). فلسفه اقتصادی. ترجمه بایزید مردوخی. چ ۲، تهران، شرکت سهامی کتاب‌های جیبی.
۱۶. علم‌الهدی، سیدناصر و توکلی، محمدجواد (۱۳۹۴). نقد و بررسی سیر تحول اندیشه انسان اقتصادی در اقتصاد متعارف. معرفت، ۲۴ (۲۱۸)، ۴۶-۲۹.
۱۷. کرمی اسفه، محمدحسین و بحرینی یزدی، حسین (۱۴۰۰). جایگاه مفهوم و نظریه تعادل در اقتصاد اسلامی (مقایسه اجمالی کاربرد این مفهوم در اقتصاد متعارف و نظر شهید صدر در کتاب اقتصادنا). جستارهای اقتصادی. ۱۸ (۳۶)، ۳۱-۱۷.
۱۸. کینز، جان مینارد (۱۳۴۸). نظریه عمومی اشتغال، بهره و پول. تهران، مؤسسه تحقیقات اقتصادی دانشکده اقتصاد دانشگاه تهران.
۱۹. مولر، جرج (۱۴۰۰). ذهن و بازار، جایگاه سرمایه‌داری در تفکر اروپای مارن. ترجمه مهدی نصراله‌زاده. چ ۵، تهران، نشر بیدگل.
۲۰. میرمعزی، سیدحسین (۱۳۸۱). ساختار کلان نظام اقتصادی اسلام. تهران، مؤسسه فرهنگی دانش و اندیشه معاصر.
۲۱. ——— (۱۳۹۶). اقتصاد کلان (با رویکرد اسلامی). تهران، پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی.
۲۲. مینی، پیرو (۱۳۷۵). فلسفه و اقتصاد، مبادی و سیر تحول نظریه اقتصادی. ترجمه مرتضی نصرت و حسین راغفر. تهران، شرکت انتشارات علمی و فرهنگی.
23. Carabelli, Anna M (1988). On Keynes's methodNew. York, Palgrave Macmillan.
24. Choudhury, Masudul Alam (2006). Islamic macroeconomics? *International Journal of Social Economics (IJSE)*, 33 (2), 86-160.
25. Dow, Sheila C. (1998). *The Methodology of Macroeconomic*

Thought: A Conceptual Analysis of Schools of Thought in Economics. Edward Elgar.

26. Mandeville, Bernard de. (1724). *The fable of the Bees*. London.
27. O'Donnell, R. M. (1989). *Keynes: Philosophy, Economics and Politics: The Philosophical Foundations of Keynes's Thought and Their Influence on His Economics and Politics*. Palgrave Macmillan UK.
28. Smith, Adam (1976). *The Theory of Moral Sentiments*. Liberty Fund.
29. _____. (2005). *The Wealth of Nations*. The Pennsylvania State University.